

СПОРТСКЕ ПОВРЕДЕ

др Марија Гавровић Јанкуловић, редовни професор

Повреде меких ткива у спорту се јављају услед директног ударца при контактним спортовима или при спортском паду. Последица директне повреде ткива може бити нагњечење или истегнуће мишића, лигамената или тетива. Примарни циљ у третману повреда је постизање брзог зарастања са оптималним функционалним и естетским резултатима. Најбољи резултат се постиже спречавањем развоја инфекције и даље трауме и када се пружају оптимални услови за зарастање ране. Зарастање повређеног ткива обухвата серију догађаја који доводе до регенерације и поправке оштећеног ткива. У врло динамичан процес регенерације су укључене бројне ћелије (макрофаги, лимфоцити, фибробласти), компоненте ткивног матрикса (колаген, еластин, гликозаминогликани) и различити мали молекули (фактори раста, цитокини). Сам процес опоравка оштећеног ткива се може поделити у неколико фаза: упала (инфламација) и уклањање оштећених ћелија, формирање крвних судова (ангиогенеза), миграција и пролиферација фибробласта, формирања ожиљка и ремоделовање везивног ткива. Успешан опоравак подразумева усклађено одвијање наведених процеса који доводе до зарастања повреде. Ипак, хроничне повреде меких ткива могу да доведу до настанка фиброзног ткива.